

Lâm Thiều Mai

Nhật ký



Em kể cho tôi nghe: Hôm nay em ở nhà chán quá, nên em đã chạy khắp một vòng thành phố để tìm người quen, nhưng chẳng gặp ai cả! Em dừng lại dưới gốc cây me trước cổng trường, chờ hoài chẳng thấy người quen... Em tìm người quen, nhưng người quen ở số nhiều mà chẳng có ai chung đường cả!

Tôi tin em nói thật vì tóc em còn vướng đầy lá me. Nhưng em ngổ quá, hôm nay lớp em không có giờ học thì em tìm ai?

Em kể cho tôi nghe: Hôm nay em buồn vì chỉ có một mình. Em chạy ra phố, phố đông người và em hít bụi. Nhưng vui quá, nắng làm da mặt em rất bóng... Người đông nên chẳng thấy cô đơn. Em đi trong dòng xe cộ như thấy mình đi cùng đường với cuộc sống.

Em có biết là có những nỗi cô đơn đến rợn ngợp giữa người đông không?

Em kể cho tôi nghe: Em ngồi quán cà phê một mình. Uống cà phê đen trong khi gã bồi cổ mời em coffee for woman. Em ngồi trong góc

quán nhìn chiều xuống, rọi trên con thuyền nhỏ trên chiếc hồ nước cạn. Em ước em thành tí hon để ngồi vừa chiếc thuyền đó rồi bay thẳng lên mây.

Ôi, nếu tôi là kẻ chèo thuyền tôi sẽ chèo đưa em lên tận sông Ngân. Khi nào em muốn xuống tôi sẽ đánh đắm thuyền chứ không đem bán.

Em kể cho tôi nghe: Hôm nay trời mưa nhưng em không mặc áo mưa, cũng chẳng che dù. Em thích mưa dù mưa làm em lạnh... Vì mưa che mờ không gian, em không nhìn thấy điều mình muốn nhưng chắc chắn phải là vì nó không đến.

Em ngây thơ quá đi thôi. Em bắt đầu ho rồi mà vẫn cứ dầm mưa... Mưa làm cho ngón tay dài của em lạnh toát và tê buốt rồi kìa!

Em kể cho tôi nghe: Em đã lang thang suốt ngày trong những cửa hàng bán sách. Em không mua cuốn sách nào cả... nhưng cũng đã đọc được khá nhiều chuyện hay. Có một nàng công chúa có hàng nghìn gương mặt để chẳng lặp lại mình. Có một câu chuyện về cộng hành cứu rỗi linh hồn người khỏi địa ngục... Có một đóa linh lan nở thành... cổ tích.

Em kể nhiều chuyện quá, nhưng tôi vẫn thích nghe, vì đó là cổ tích của tâm hồn em - chẳng thể nào tìm thấy được thế giới thứ hai như thế.

Em kể cho tôi nghe: Tối hôm qua em đã ngủ khi trăng tròn chiếu

sáng cả chiếc giường của em. Em không biết nét mặt em dưới trăng sẽ như thế nào... Nhưng em đã nghe được những người trong trăng hát, áo lụa bay trong gió lộng... sáng lắm, sáng rạng cả giấc mơ em. Em đã ngủ rất ngoan mà không biết tôi đã gom hết đom đóm để soi giấc mơ em. Tóc của em dưới trăng đẹp như mây, sáng như tuyết vậy.

Em kể cho tôi nghe: Em đã đi dọc bãi biển suốt buổi chiều cho đến tận hoàng hôn mà không tìm thấy chiếc vỏ ốc màu tím mà em làm mất. Em muốn lao mình vào đại dương vì sóng đẹp quá, cứ xô vào bờ mời em cùng đi. Em không nắm được nước, nhưng nước thì ôm được em đấy.

Tóc em vẫn còn hơi mặn của biển. Tôi biết em yêu biển, nhưng em hãy rửa tóc cùng đi với.

...

Hôm nay em giận vì tôi đã nhớ toàn bộ những gì em kể. Em không muốn tôi nhớ thì em biến tôi thành cuốn nhật ký của em làm gì. Em trẻ con nên ngại bị nhắc lại những chuyện ngớ ngẩn của mình.

Nhưng tôi đã nói với em: Những câu chuyện của em tuyệt vời vì nó đã cho tôi sống, không chỉ với buồn vui, thương ghét của mình mà còn của lòng em nữa. Tôi được sống

Lâm Thiếu Mai

Em kể cho tôi nghe: Hôm nay em ở nhà chán quá, nên em đã chạy khắp một vòng thành phố để tìm người quen, nhưng chẳng gặp ai cả! Em dừng lại dưới gốc cây me trước cổng trường, chờ hoài chẳng thấy người quen... Em tìm người quen, nhưng người quen ở số nhiều mà chẳng có ai chung đường cả!

Tôi tin em nói thật vì tóc em còn vướng đầy lá me. Nhưng em ngố quá, hôm nay lớp em không có giờ học thì em tìm ai?

Em kể cho tôi nghe: Hôm nay em buồn vì chỉ có một mình. Em chạy ra phố, phố đông người và em hít bụi. Nhưng vui quá, nắng làm da mặt em rất bóng... Người đông nên chẳng thấy cô đơn. Em đi trong dòng xe cộ như thấy mình đi cùng đường với cuộc sống.

Em có biết là có những nỗi cô đơn đến rợn ngợp giữa người đông không?

Em kể cho tôi nghe: Em ngồi quán cà phê một mình. Uống cà phê đen trong khi gã bồi cố mời em coffee for woman. Em ngồi trong góc quán nhìn chiều xuống, rọi trên con thuyền nhỏ trên chiếc hồ nước cạn. Em ước em thành tí hon để ngồi vừa chiếc thuyền đó rồi bay thẳng lên mây.

Ôi, nếu tôi là kẻ chèo thuyền tôi sẽ chèo đưa em lên tận sông Ngân. Khi nào em muốn xuống tôi sẽ đánh đắm thuyền chứ không đem bán.

Em kể cho tôi nghe: Hôm nay trời mưa nhưng em không mặc áo

mưa, cũng chẳng che dù. Em thích mưa dù mưa làm em lạnh... Vì mưa che mờ không gian, em không nhìn thấy điều mình muốn nhưng chắc chẳng phải là vì nó không đến.

Em ngây thơ quá đi thôi. Em bắt đầu ho rồi mà vẫn cứ dầm mưa... Mưa làm cho ngón tay dài của em lạnh toát và tê buốt rồi kìa!

Em kể cho tôi nghe: Em đã lang thang suốt ngày trong những cửa hàng bán sách. Em không mua cuốn sách nào cả... nhưng cũng đã đọc được khá nhiều chuyện hay. Có một nàng công chúa có hàng nghìn gương mặt để chẳng lặp lại mình. Có một câu chuyện về cộng hành cứu rỗi linh hồn người khỏi địa ngục... Có một đóa linh lan nở thành... cổ tích.

Em kể nhiều chuyện quá, nhưng tôi vẫn thích nghe, vì đó là cổ tích của tâm hồn em - chẳng thể nào tìm thấy được thế giới thứ hai như thế.

Em kể cho tôi nghe: Tối hôm qua em đã ngủ khi trăng tròn chiếu sáng cả chiếc giường của em. Em không biết nét mặt em dưới trăng sẽ như thế nào... Nhưng em đã nghe được những người trong trăng hát, áo lụa bay trong gió lộng... sáng lấp, sáng rạng cả giấc mơ em. Em đã ngủ rất ngoan mà không biết tôi đã gom hết đom đóm để soi giấc mơ em. Tóc của em dưới trăng đẹp như mây, sáng như tuyết vậy.

Em kể cho tôi nghe: Em đã đi dọc bãi biển suốt buổi chiều cho đến

tận hoàng hôn mà không tìm thấy chiếc vỏ ốc màu tím mà em làm mất. Em muốn lao mình vào đại dương vì sóng đẹp quá, cứ xô vào bờ mời em cùng đi. Em không nắm được nước, nhưng nước thì ôm được em đấy.

Tóc em vẫn còn hơi mặn của biển. Tôi biết em yêu biển, nhưng em hãy rửa tóc cùng đi với.

...

Hôm nay em giận vì tôi đã nhớ toàn bộ những gì em kể. Em không muốn tôi nhớ thì em biến tôi thành cuốn nhật ký của em làm gì. Em trẻ con nên ngại bị nhắc lại những chuyện ngớ ngẩn của mình.

Nhưng tôi đã nói với em: Những câu chuyện của em tuyệt vời vì nó đã cho tôi sống, không chỉ với buồn vui, thương ghét của mình mà còn của lòng em nữa. Tôi được sinh ra với một cuộc đời, nhưng nhờ em tôi sống gấp đôi cuộc sống... Tôi phải ghi nhớ hết tất cả mọi điều kỳ diệu em đã cho tôi. Em cười... và lại kể cho tôi nghe: Hôm nay, em cãi nhau với một gã cuồng.

Ừ, em cứ kể đi, tôi sung sướng vì đã trở thành một nhân vật dù rất nhạt mờ trong cuốn nhật ký mà tôi đã viết dùm em.

inh ra với một cuộc đời, nhưng nhờ em tôi sống gấp đôi cuộc sống... Tôi phải ghi nhớ hết tất cả mọi điều kỳ diệu em đã cho tôi. Em cười...

và lại kể cho tôi nghe: Hôm nay, em cãi nhau với một gã cuồng.

Ừ, em cứ kể đi, tôi sung sướng vì đã trở thành một nhân vật dù rất nhạt mờ trong cuốn nhật ký mà tôi đã viết dùm em.

Nguồn: eVan

Được bạn: Ct.Ly đưa lên

vào ngày: 15 tháng 4 năm 2006